

De Ster

Wintergezicht Arizona Tempel

1 December 1938

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

43e Jaargang — No. 23

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f1.— per half jaar en f2.— per jaar.
Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

Nadruk van de in dit nummer voorkomende cliché's verboden

FRANKLIN J. MURDOCK
Redacteur

HARRY KRANENDONK
Assistent

JOHANNA A. RIET
Assistente

INHOUD

DE GODHEID	door President Hugh B. Brown	399
JACOB, DE VLUCHTELING	door Ezra C. Dalby	401
VAN DE REDACTIE:		
WAT MORMONISME BETEKEENT	door Orson F. Whitney	404
GEHOORZAAMHEID AAN DE WET IS VRIJHEID	door Stephen L. Richards	405
„SEGO“-LELIE	door Eva Willes Wangsgaard	406
„DE HEER IS MIJN HERDER, MIJ ZAL NIETS ONTBREKEN“	door Frank N. Riale	408
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING		409
ONZE VRAGENHOEK		411

CUNARD WHITE STAR

Expresdienst naar

AMERIKA

Grootste Passagiers-stoomschepen

Wekelijks meerdere afvaarten

Vraagt inlichtingen en passagertarieven bij de

ANGLO - CONTINENTALE TRANSPORT MIJ.

Meent 83 — Rotterdam

Telefoon 51189

WIJ LEVEREN ALLESOORTEN DRUKWERK

- VERLOVINGSKAARTJES
- HUWELIJKSBRIEVEN
- GEBOORTEKAARTJES
- ROUWKAARTEN enz. enz.

Vraagt monsters en
PRIJSOPGAAF

N.V. Drukkerij »Laboremus«

Langebrug 107, Leiden

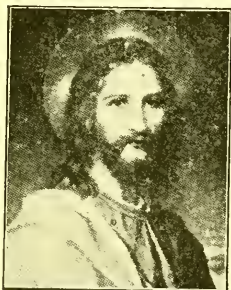
Telefoon 950 — Giro 79376

DE GODHEID

Door PRESIDENT HUGH B. BROWN

van de Britsche Zending

DOOR alle eeuwen heen zijn er onder de menschen pogingen aangewend om God te beschrijven. Het Pantheïsme van het oude Indië en Egypte verwierpen de persoonlijkheid of het persoon-zijn van God, doch aanbaden wat zij zagen als de manifestaties van Zijn macht in velerlei vorm: de zon, maan en sterren. Dit begrip leidde onvermijdelijk tot den grofsten vorm van afgoderij.

„Die Mij gezien heeft,
heeft den Vader gezien.”

De Chineezzen hebben geen duidelijk omschreven begrip van God, doch hebben louter geesten aanbeden, welke de lucht, de zon, de bergen en rivieren voorstellen. Eveneens vinden wij in China de aanbidding van voorvaderlijke geesten, de geesten der afgestorvenen, omtrent welke wordt verondersteld, dat zij de macht over goed en kwaad bezitten. Confusius deed aan dit oud godsdienstig geloof geen afbreuk, doch bepaalde zijn leeringen bij de zedeleer of de juiste waar-

neming der menschelijke betrekkingen.

In Noord-Europa was er onder de Germaansche stammen het besef van een opperwezen, hetwelk zij den naam „Alfader” gaven, doch zij aanbaden lagere godheden, over het algemeen oude oorlogshelden. Hun begrip aangaande een opperwezen werd nimmer duidelijk omschreven.

De meer beschaafde Romeinen ontvingen hun denkbeelden over God door de mythologie en godsdiensten van de Grieken. Er waren twee scholen der wijsbegeerte; de epicuriaansche en de stoicijsche. De eerste geloofde, dat de goden in menschelijken vorm waren, doch ontkenden, dat zij een lichaam hadden of dat zij bij menschelijke aangelegenheden konden betrokken zijn. Hun critici beweerden, dat zij „in woorden een godheid aanvaardden, doch hen in feite verwoesten”.

De stoicijsche geloofde, dat er goden waren, die het heelal bestierden en de menschelijke aangelegenheden beheerschten, doch zij trachtten een begrip te vormen door het aanvaarden van hemelen en celestiale lichamen. Socrates en Aristoteles waren voor haar filosofie grootendeels aansprakelijk.

Het Joodsche begrip omtrent God ten tijde van Jezus was geheel verschillend van dat, aan haar voorvaderen geopenbaard. Ofschon zij uitzagen naar de komst van den Messias, konden zij Hem niet erkennen, toen Hij kwam.

Ten tijde van Christus' geboorte verklaarde de leidende leeraars onder de Joden, dat zij omtrent God slechts konden zeggen „*dat Hij is en niet wat Hij is.*” Een vreemde vermenging van heiden- dom en Judaïsme was het gevolg van een begrip van God onder de Joden, vreemd en geheel af- wijkend, wanneer vergeleken met het denkbeeld over God, hetwelk Abraham, Izak en Jakob bezaten. Het eenvoudige anthropomor- phisme van de Hebreuwsche schriften werd verworpen ten gunste van de onbegrijpelijke „wezens der Grieksche hoogere filosofie”. De poging om hun traditioneele begrippen in over- eenstemming te brengen met de leeringen van de Grieken had tot gevolg, dat zij een meer alegorische dan letterlijke uitlegging van hun eigen schriften aanvaardden.

En zoo kwam Jezus Christus, om den menschen God te open- baren. Zekerlijk had de wereld zulk een openbaring noodig. Hij verscheen in den vorm van een mensch. Hij was niet onpersoon- lijk, zonder vorm of eigenschap, doch een wezen met lichaam, deelen en hartstochten, niet ver- schrikkelijk om aan te zien, zoo- als zij leerden, doch oneindig vriendelijk, uitdrukkelijk naar het beeld en de gelijkenis van Zijn Vader. In antwoord op hun vraag omtrent den Vader, zeide Hij: „die Mij gezien heeft, heeft den Vader gezien.”

Zijn verschijning en aanspraak op goddelijk Zoonschap schokten de wijsbegeerte der Romeinen en Grieken, en deden de Joden kla- gen, omdat Hij zich met God ge- lijk wilde stellen. Zij wilden de groote waarheid, in Jezus Christus

geopenbaard, niet gelooven, n.l. dat God een volmaakt mensch is.

Ondanks het feit, dat Hij onder de menschen heeft gewoond en hun van God geleerd heeft; on- dankt Zijn heerlijke opstanding na Zijn kruisiging en Zijn hemel- vaart met Zijn verheerlijkt lichaam, zijn de menschen Hem in feite blijven verloochenen en blijven zeggen, dat God onbegrijpelijk is, zonder lichaam, deelen of harts- tochten. Waarlijk zijn hun belij- denissen, welke Zijn bestaan ver- loochenen, een gruwel in Zijn oogen.

Jesaja zeide, dat Zijn naam Immanuel zou zijn, hetgeen vol- gens Mattheus beteekent: „God met ons.” Jesaja zeide verder, dat Zijn naam zou zijn Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der Eeuwig- heid, Vredevorst (Jesaja 9:6).

In Johannes' Evangelie wordt naar Hem verwezen als het Woord, Dat bij God was en Hetwelk God was, Hetzelve was in den beginne bij God en het Woord is vleesch geworden en heeft on- der ons gewoond.

Jezus Zelf verkondigde, dat Hij God was; toen Hij zeide: „Alle macht is Mij gegeven in hemel en op aarde”. Toen Hij Zijn volgelingen onderrichtte om de geloovigen te doopen in den naam van den Vader en den Zoon en den Heiligen Geest, plaatste Hij Zich op gelijken voet met den Vader en den Heiligen Geest. Niet alleen dit, doch de Vader Zelf noemde Jezus God, toen Hij in Hebreëen 1:8 zeide: „Uw troon, o God, is in alle eeuwigheid.”

De Heiligen der laatste dagen gelooven in God den Vader, en (Zie vervolg blz. 405).

JACOB, DE VLUCHTELING

door Ezra C. Dalby

DENKT U zich, indien u kunt, een eenzame, vermoeide reiziger in, die naar zijn beste krachten een rotsachtigen heuvelbeklom. Hij liep op steenen, die plat waren en als het ware een trapvormde naar den top. Naarmate hij steeg, zag hij op en de steenen strekten zich voor hem uit als een lange trap, zoover hij maar kon zien. Ten laatste bereikte hij den top, waar hij aan alle zijden een prachtig gezicht had op de omgeving. Aan de oostzijde, ver beneden de plek, waar hij stond, zag hij een rivier zich door het land slingeren en uitmonden in een binnensee; ver daarachter een lange rij roodgekleurde bergen, die er in het licht van de ondergaande zon uitzagen als een groot vuur. Toen hij zich noodwaarts wendde, zag hij een vruchtbaar plateau en ongeveer 25 K.M. verderop verhieven zich twee hooge pieken als bewakers van het land, Cerizim en Ebal. Het was in de nauwe vallei tusschen deze twee bergen, dat Abraham het eerst zijn tent had opgeslagen en God geofferd, na zijn binnenkomst in Kanaän. In het westen zag de vermoeide reiziger achter de golvende heuvels en de kust de Middellandsche Zee, waarin de zon wegzonk. Doch het langst dwaalde zijn blik over het zuiden, want in die richting, ongeveer 70 K.M. verderop, lag zijn tehuis. Zijn oogen vulden zich met tranen, wanneer hij dacht aan de geliefden, van wie hij nog zoo kort geleden had afscheid genomen, zijn blinden

vader, zijn geliefde moeder en den broeder, dien hij had bedrogen.

De man was Jakob, de zoon van Izak en Rebekka en hij vluchtte, niet uitsluitend voor het gerecht, doch voor den toorn van zijn broeder Ezau, die hem met den dood bedreigd had. Jakob, zooals wij weten, had zijn aandeel gehad in het bedrog, hetwelk hem den zegen had verzekerd van den blinden en bejaarden vader, welke zegen voor Ezau was bestemd geweest.

Zijn moeder had hem aangeraden, terug te gaan naar haar oude tehuis te Haran, naar haar broeder Laban, totdat de toorn van zijn broeder over was en hij kon terugkeeren. Geen van beiden dachten, dat zij elkander ooit zouden weerzien. De weinige dagen werden jaren en Rebekka was gestorven, voor haar zoon terugkeerde.

Ezau had zijn ouders verdriet berokkend door Kanaänitische vrouwen te huwen, wier idealen en godsdienst zoo verschillend waren van de hunne. Rebekka klaagde er over tegen Izak en zeide tot hem: „Indien Jakob eene vrouw neemt van de dochteren Hets, gelijk deze zijn, van de dochteren dezes lands, waartoe zal mij het leven zijn?” Izak gevoelde dit ook en zond Jakob heen met dezen raad en zegen: „Maak u op, ga naar Paddan-Aram, ten huize van Bethuel, den vader uwer moeder en neem u van daar eene vrouw, van de dochteren van Laban, uwer

moeders broeder. En God almachtig zegene u, en make u vruchtbaar en vermenigvuldige u, dat gij tot eenen hoop volken wordt”.

Dit was wellicht den derden avond, sinds hij Ber-seba had verlaten en hij verlangde naar de geliefden daar. Hij was nog nimmer van huis geweest en nu was hij geheel alleen, een reiziger op een onbeproefde reis. Op dit uur zou zijn broeder Ezaü terugkomen van den jacht en zijn vader zou hem welkom heeten. Zijn moeder zou in de tent bezig zijn. Zijn moeder, wier liefde voor hem grooter was dan haar eigen ziel, hoe kon hij ooit zonder haar leven? Sinds hun afscheid kon hij zich geen dag herinneren, dat zij hem niet aan het einde van den dag hartelijk had begroet en samen hadden zij plannen gemaakt voor zijn toekomst. Doch vanavond was er geen moeder dichtbij. Hij was alleen en slechts de herinnering aan wat zij was geweest en voor hem had gedaan, bleef bij hem.

Het valt te betwijfelen, of de ondergaande zon immer haar stralen onttrok aan iemand, die meer in duisternis vertoefde dan Jakob dien avond, toen hij zich op den harden grond te slapen legde. De lucht was zijn eenig dak, en een steen was zijn kussen. Zijn bed was zoo hard als het maar kon zijn, niet alleen lichamelijk, doch eveneens door het besef, dat hij geen tehuis meer bezat. Zijns vaders tent zou nimmer meer veilig voor hem zijn. Ze was niet groot genoeg voor de beide broeders. En aangezien hij er verantwoordelijk voor was, moest hij het offer geven en als

vluchteling verder leven. Zijn geheele erfdeel was de zegen, welke hij van vader had ontvangen en de staf, welke hij bij zich had.

Bad Jakob dien avond? Dit moet wel het geval zijn geweest, want met al zijn fouten hongerde zijn ziel toch naar God. Hij had geloof in de beloften, aan Abraham gedaan, en verlangde naar de vervulling er van door zijn geslacht. Wij kunnen de wijze, waarop hij het geboorterecht en den zegen van zijn vader ontving, niet goedkeuren, doch zekerlijk dienen wij zijn waardeering te eeren van de beloften, welke aan zijn vaderen werden gedaan. En God verhoorde zijn gebed, want wij lezen :

En hij droomde ; en ziet, eene ladder was gesteld op de aarde, welker opperste aan den hemel raakte ; en ziet, de engelen Gods klommen daarbij op en neder.

En ziet, de Heere stond op dezelve, en zeide: „Ik ben de Heere, de God van uwen vader Abraham, en de God van Izak ; dit land, waarop gij ligt te slapen, zal ik aan u geven, en aan uw zaad.

En uw zaad zal wezen als het stof der aarde, en gij zult uitbreken in menigte, westwaarts en oostwaarts, en noordwaarts en zuidwaarts ; en in u, en in uw zaad zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden.

En zie, Ik ben met u, en Ik zal u behoeden overal, waarheen gij trekken zult, en Ik zal u wederbrengen in dit land ; want Ik zal u niet verlaten, totdat Ik zal gedaan hebben, hetgeen Ik tot u gesproken heb.

Toen nu Jakob van zijnen slaap ontwaakte, zeide hij : Gewisselijk is de Heere aan deze plaats, en ik heb het niet geweten !

En hij vreesde, en zeide : Hoe vreeselijk is deze plaats : Dit is niet dan een huis Gods, en dit is de poort des hemels !

Welk een duidelijke beschrijving! De platte steenen, waarover den vorigen avond zijn moede voeten zich hadden voortgesleept, werden een prachtige ladder, welke tot den hemel reikte, waarop engelen op- en nederwaarts gingen, met den Heere bovenaan. Wonderlijk gezicht!

Celestiale boodschappers tusschen hemel en aarde en God Zelf, die Zich aan Jakob bekend maakte! Doch nog wonderlijker zijn de woorden, welke hij hoorde: „Ik ben met u, en Ik zal u behoeden overal, waarheen gij trekken zult en Ik zal u wederbrengen in dit land”. En meer nog, de Heere beloofde hem, zooals Hij Abraham had beloofd, dat in hem en zijn zaad alle geslachten der aarde gezegend zouden worden.

Welk een verzekering! Welk een bestemming! Zekerlijk kon de man, die zulk een visioen zag en zulk een zegen van God ontving, niet zoo slecht zijn, als vele schrijvers verklaren! Hij had fouten, natuurlijk, doch daar God hem niet berispte of dreigde, schijnt het ons nutteloos zooveel tijd te besteden aan zijn oogenschijnlijk verdedigen van het karakter. De man, die God kon vinden op een naakten heuvel en aldus door alle generaties heen een heilig verbond maken, moet een geestelijk leven hebben gehad, dieper en mooier dan velen zijner critici ooit hebben gekend.

En hoe verheven beantwoordde Jakob dit wonderlijk visioen. Hoewel het hem bijna te machtig was, werd zijn gansche natuur ontwaakt tot een hoog en heilig doel. Hij zwoer een eed, dat Jehova zijn God zou zijn. Hij wijdde zijn leven aan een heilig ideaal. Zijn

plechtige eed tot getrouwheid aan den God van Abraham was niet gebaseerd, zooals velen denken, op zijn toekomstige welvaart. Toen hij zeide: „Wanneer God met mij geweest zal zijn en mij behoed zal hebben op dezen weg, dien ik reize”, herhaalde hij eenvoudig de reeds gedane belofte. Ze zou kunnen luiden: „Inzoverre als”, of, „daar God met mij zal zijn” enz. Er was geen twijfel in zijn hart, aangezien God hem alreeds had beloofd, met hem te zijn. En hij plaatste een steen als een gedenkteeken voor allen, die het zouden zien en weten, dat op die plaats hij den levenden God had gezien.

En hij vergat nimmer het visioen noch het innerlijk besluit, hetwelk hij had genomen. Het was al de lange jaren te Haran bij hem en de herinnering er aan zag hem uitzien naar den tijd, dat hij naar de heilige plaats zou terugkeeren, waar hij had gezworen, God te dienen en Zijn geboden te onderhouden. En bij zijn terugkeer bezocht hij die plaats weer en weer en ten laatste, toen hij in het verre Egypte kwam te sterven, herinnerde hij zijn zoon Jozef aan den zegen, welke hij te Bethel had ontvangen.

Een ieder van ons zoekt en vindt een „Bethel”, waar wij ook mogen komen en met God spreken. De plaats moge voor een elk van ons verschillend zijn. Op den heuvel, in het bosch, in onze kamer thuis, in onze kerk — waar wij ons het nederigst gevoelen — daar mogen wij er zeker van zijn, dat God bij ons is. Daar is Zijn huis en daar is de poort, welke tot den hemel leidt en daar mogen wij Zijn stem hooren.

1 DECEMBER 1938

VAN DE REDACTIE

WAT MORMONISME BETEEKENT

MORMONISME beweert de herstelling van het Evangelie van Jezus Christus in deze bedeeeling; doch dat is niet alles. Het verkondigt het Evangelie zelf van alle bedeeelingen — die perioden, waarin God tot den mensch heeft gesproken en van den hemel deze reddende beginselen en machten heeft nedergezonden. Dit is slechts een van een aantal dergelijke perioden, vanaf den tijd van Adam tot op den huidigen tijd. Het Evangelie, verkondigd door de Twaalven van ouds, was een hersteld Evangelie, juist zooals dat heden is. Het was op aarde geweest vóór de eeuw der Apostelen; „Christendom” of het geloof van de eens verachte „christenen” is nu Mormonisme, de godsdienst van de onpopulaire Mormonen. Wat zeggen de namen, welke door de menschen hun zijn gegeven? Men kan zich niet van de waarheid ontdoen door het geven van bijnamen. De aard van een juweel is niet te wijzigen door het bedekken er van met vuil en stof. Een diamant is een diamant, of hij schittert in het stof aan uw voeten of straalt in den diadeem van een koningin.

Mormonisme is niet het product van de negentiende eeuw. Joseph Smith heeft het niet in het leven geroepen, evenmin eenig ander mensch. Wat Mormonisme wordt genoemd, is het Eeuwig Evangelie, de godsdienst aller eeuwen, God's groote plan

voor de zaligheid van het menschelijk geslacht; en niet alleen de zaligheid, doch de verhooging van allen, die het in zijn volheid willen gehoorzamen.

Het Evangelie heeft een driedovoudige macht; het verlost en verheerlijkt. Verlossing in de opstanding, doch dat is niet geheel en al voldoende; het is niet voldoende, dat de mensch vanuit het graf wordt voortgebracht. Alle menschen, goed en slecht, zullen worden opgewekt; doch de opstanding biedt geen zaligheid, nog minder verhooging. Velen opgewekten uit het graf zullen in het laatste oordeel verdoemd worden voor de kwade dingen, in het vleesch begaan; en velen zullen zalig worden, doch niet de heerlijkheid ontvangen, welke verhooging insluit.

Het Evangelie stelt den gevallen mensch in staat, beslag te leggen op het eeuwige leven, God's grootste gave, een gave, door den Goddelijken Gever weer en weer aangeboden, zulks in een aantal bedeeelingen, waarvan deze de grootste en laatste is. De laatste acte van het stuk — zulks is de Bedeeeling van de Volheid der Tijden, waarin het geheel van God's machtig werk met betrekking tot deze planeet een glorieuze vol-einding zal hebben; een werk, hetwelk bij den dageraad der schepping een aanvang nam en tot op dezen dag werd voortgezet. — **Orson F. Whitney.**

GEHOORZAAMHEID AAN DE WET IS VRIJHEID

De jeugd dient te begrijpen, dat de geest het leven des menschen is en het lichaam is zijn tabernakel; dat de tabernakel niet kan worden bezoedeld of verontreinigd zonder den geest aan te tasten en dat de geest zal groeien en ontwikkelen slechts dan, wanneer het huis, waarin hij verblijft, voorziet in een sfeer van reinheid en schoonheid. De jeugd bewondert kracht en sterkte. Ze dient te leeren, dat de ware kracht is de kracht van rein zijn.

De jeugd dient te weten, dat gehoorzaamheid geen geknechttheid beteekent, doch vrijheid — vrijheid onder de wet; dat de eenige ware vrijheid de bevrijding van onze zwakheden is, van de ondeugden, het berouw van het geweten en het verkrachten der wet. Wanneer de jeugd begrijpt,

dat het onderwerpen van den wil aan gehoorzaamheid vreugde en vrijheid biedt, dan zullen wetteloosheid, minachting en onverschilligheid verdwijnen. Ik wensch zoo gaarne, dat de jeugd kon beseffen, dat de eenige te vreezen dood is de dood als bezoldiging der zonden en dat het Evangelieprogramma van het leven ons tegen die verschrikkelijke ramp vrijwaart; dat de geboden van God, beide de „gij zult” en „gij zult niet” en de waarschuwingen, berispingen en vingerwijzingen van God's dienstknechten zich alle vriendelijk beschermend scharen rond den leeftijd der jeugd met beveiligingen, welke haar loopbaan zullen beschermen, totdat de jaren van wijsheid en onderscheid zullen zijn bereikt.

— Stephen L. Richards.

* * *

De Godheid

(Vervolg van blz. 400)

in Zijn Zoon Jezus Christus en in den Heiligen Geest. Zij verklaren, dat Zij afzonderlijke personages zijn. Zij zeggen, dat Jezus Christus God is, in het vleesch geopenbaard. Dat Hij in de gelijkenis is van den Vader en derhalve de Vader een persoon in lichamelijken vorm is. De Godheid is almachtig, alwetend en

alom tegenwoordig, één in doel, in denken, in wijsheid, in kennis, doch afzonderlijk in vorm en stofelijkheid. De woorden van den apostel Paulus tot de mannen van Athene zijn heden op de wereld van toepassing: „Deze dan, Dien gij niet kennende dient, verkondig ik ulieden.”

* * *

HEBT GIJ het leven lief? Verspil dan geen tijd, want tijd is het materiaal, waarvan het leven is gemaakt.

— Benjamin Franklin.

„Sego-Lelie”

(Een origineele legende)

Door Eva Willes Wangsgaard

IN HET LAND van de schoone dalen, waar de vurige tongen van den zonsondergang samenvallen met de blanke golven van de zilte wateren, woonde een Indianen-meisje. Heur haar was als de middernachtshemel, waarin de sterren fonkelen. Haar oogen waren als de schaduw van de wilgen, wanneer de zon de kleine vogeltjes doet ontwaken, welke in haar diepten dansen. Slank en gracieus als een wilg en vlug als een hert, werd haar de vrijheid van de vallei gegeven.

Ofschoon ze niet bij hen hoorde, hielden de luie Piutes van haar. Zij noemden haar Leawanna, kleine bloesem der woestijn. Als de dochter van een Sioux opperhoofd, door de krijgende Zwartvoeten gestolen van de heuvelen van Minnesota, was ze door een vogelvrij verklaarden Zwartvoet naar de Piuten gebracht. Hij was dapper en sterk, doch zijn kracht was een tooverkracht. Ofschoon hij Leawanna met zijn geheele hart liefhad, kon zij zijn liefde niet beantwoorden.

„Neen, neen, Zwartveer”, zeide Leawanna op al zijn smeekbeden, „ik zou je boksveld niet kunnen looien. Ik zou al dat andere werk niet kunnen doen” en dan liep ze weg.

Er kwam in de vallei een jonge vreemdeling. Zijn oogen waren gelijk warme bronnen, waarin de middaghemel zich weerspiegelde en zijn haar was als het koren in het najaar. Leawanna hield van

den blauw-oogigen vreemdeling en ze noemde hem „Koren-in-najaar.”

Koren in-najaar's hofmakerij vulde Zwartveer's hart met woede. In een vlaag van jaloezie riep hij de machten der duisternis in en toen hij de tooverkracht in zijn armen gevoelde, zocht hij naar Leawanna en vond haar. Hij wikkelde haar vlug in een shawl van purperen schaduwen en doorschoot deze geheel en al met de pijlen der duisternis. Eindelijk rolde hij de shawl weer uit en schudde deze uit. Weg was Leawanna, de bloesem der woestijn. Slechts een grijze zeemeeuw verhief de slappe vleugels en lag voor hem als een nachtvlinder, die zich juist uit de zilveren omwindsels van den cocon heeft losgemaakt. Toen de zeemeeuw de kracht herkreeg, vloog ze weg naar een eiland in het meer Zoo leefde de ongelukkige Leawanna onder de zeemeeuwen in den vorm en met de gewoonten van een zeemeeuw, doch met het hart en de ziel van een gemarteld meisje.

Als zeemeeuw echter had ze deze genoegens. Ze kon Koren-in-najaar langs de vorens volgen, wanneer hij zijn kleine veld beploegde voor de schrale beplanting. Zij kon boven zijn hoofd cirkelen en hem beschermen, wanneer hij zijn werk deed.

Op zekeren dag zag ze Koren-in-najaar en al zijn burens in groote moeilijkheid verkeerden. Zwarte sprinkhanen zwermden boven ieder veld en vernielden ieder groen blaadje en teer spruitje, dat zoo dapper de dorst van de woestijn had doorstaan om te voorzien in een oogst voor haar beminde en zijn volk. De boeren

en zelfs hun vrouwen en kinderen vochten tegen de sprinkhanen met zakken en stokken, totdat ze uitgeput neervielen, doch het scheen hen niet te baten. Zij lagen als een zwart tapijt op ieder veld.

Leawanna riep haar zeemeew-vrienden en vloog met hen naar het gevecht. Als een groote wolk verhieven de grijze en witte vogels zich van hun eiland en zeilden oostwaarts naar de vallei. Het verschrikte volk viel op de knieën en bad tot God om hen van dezen nieuwen vijand te bevrijden. Toen zij opstonden, ontsnapten hun een kreet van verlichting, want de zeemeeuwen verwoestten hun oogst niet, doch verdelgden de sprinkhanen.

Tusschen de boeren en de vogels was men de sprinkhanen spoedig meester, doch de jaloersche Zwartveer wist, wie hen naar de velden had geleid en vatte het plan op om wraak te nemen door den blauw-oogigen beminde te doden. Heimelijk verborg hij zich achter Koren-in-najaar's schuur, totdat hij zijn mededinger zag naderen. Toen richtte hij zijn pijl op hem. Doch zij waren niet alleen, zooals Zwartveer had gedacht, want juist toen zijn boog zich ontspande, vloog Leawanna naar beneden en stuitte den pijl in zijn vaart.

Arme Koren-in-najaar keek verbaasd en bedroefd neer, toen hij daar niet een meeuw, zooals hij had gedacht, doch het verscheurde en verminkte lichaam van Leawanna zag liggen.

Diepbedroefd nam hij haar op en droeg haar naar den heuvelrand. Daar begroef hij haar in de groeven, welke de bergstroom

(Zie vervolg blz. 410)

„De Heer is mijn Herder, mij zal niets ontbreken”

Mij zal geen voedsel ontbreken. „Ik ben het brood des levens. Die tot Mij komt, zal nimmermeer honger”.

Mij zal geen drinken ontbreken. „Zoo iemand dorste, laat hem tot Mij komen en drinken”.

Mij zal geen rust ontbreken. „Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt en Ik zal u rust geven”.

Mij zal geen leiding ontbreken. „Ik ben de weg; niemand komt tot den Vader dan door Mij”.

Mij zal geen vriendschap ontbreken. „Ik heb u vrienden genoemd”. „Zie, Ik ben immer met u”.

Mij zal geen vreugde ontbreken. „Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat Mijn vreugde in u moge verblijven en opdat uw vreugde volkomen moge zijn”.

Mij zal geen erkenning ontbreken. „Indien iemand Mij dient, hem zal de Vader eeren”.

Mij zal geen troost ontbreken. „Laat uw hart niet ontroerd zijn.” „Hij zal u een anderen Trooster schenken, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid.”

Mij zullen geen goede dingen ontbreken. „Indien gij iets in Mijn naam vraagt, zal Ik het doen.” „Geen goede dingen zullen hun worden onthouden, die oprecht wandelen.”

Mij zal het leven niet ontbreken. „Ik ben gekomen, opdat gij het leven moge hebben en opdat gij het overvloediglijk moge hebben.”

Mij zal geen macht over den dood ontbreken. „Die in Mij leeft en gelooft, zal nimmer sterven. Geloofst gij dit?”

Mij zal het eeuwige leven niet ontbreken. „Ik ga heen om u plaats te bereiden; en zoo wanneer Ik heen zal gegaan zijn, en u plaats zal bereid hebben, zoo kome Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben.” — Frank N. Riale.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Ontslagen

Oud. Richard S. Lewis, die de laatste 28 maanden zendingsarbeid heeft verricht, werd 26 November j.l. eervol ontslagen, ten einde naar zijn tehuis in Lewiston, Utah,

terug te keeren. Oud. Lewis werkte het laatst als president van het Amsterdamsche district.

Aangekomen

Op 22 November j.l. kwamen de volgende zendelingen vanuit Amerika aan: James L. Shupe van Ogden, Utah; Marion J. Evertsen van Los Angeles, Californië; Sherman W. Turner, van Salt Lake City, Utah; Karl D. Reeder van Brigham City, Utah en Clyde Hart van Ogden, Utah. Oud. Hart is een broeder van zuster Jane Hart, als zendelinge in Holland werkzaam.

Benoemingen en verplaatsingen

Oud. Paul C. Clayton is van het Rotterdamsche naar het Amsterdamsche district overgeplaatst, om aldaar als districts-president te arbeiden. Oud. Howard Draper heeft het Utrechtsche district verlaten en zal als president van het Rotterdamsche district arbeidzaam zijn. Oud. Garth G. Nebeker, president te Rotterdam-Zuid heeft zijn plaats van districts-president over Utrecht ingenomen. Oud. L. C. de Haan is van Utrecht naar Rotterdam geroepen, waar hij als toezienend ouderling werkzaam zal zijn. Oud. W. H. Koew is van Haarlem naar Amsterdam vertrokken. Oud. L. Hooley en Jacob Jensen zijn van Utrecht naar Apeldoorn overgeplaatst, alwaar Oud. Hooley de gemeente zal leiden. Oud. V. M. Powell is van Schiedam naar Dordrecht vertrokken, alwaar Oud. H. v. d. Linden als gemeentepresi-

dent is aangesteld. Oud. G. M. Bird is van Utrecht naar Leeuwarden overgeplaatst; Oud. W. J. Koldewijn van Dordrecht naar Rotterdam. Oud. R. Kest is Leeuwarden als standplaats aangewezen, terwijl Oud. C. Beckstrom en Ray Larsen van Apeldoorn naar Utrecht zijn geroepen

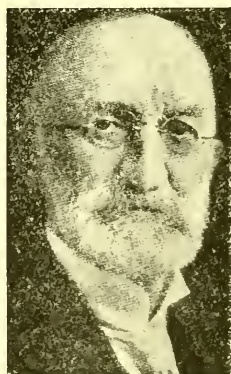
De nieuw aangekomen zendelingen werden als volgt geplaatst: Oud. J. L. Shupe naar Haarlem; Oud. S. W. Turner naar Rotterdam; Oud. K. D. Reeder naar Rotterdam en C. Hart naar Rotterdam-Zuid.

Naar Amerika

Gedurende de afgelopen maand zijn de zusters Annie Croese en Nellie Knollema naar Utah (V.S.) vertrokken, alwaar zij zullen wonen. Wij wenschen dezen zusters succes en geluk in hun nieuwe omgeving.

President Grant 82 jaar

Op 22 November j.l. vierde President Heber J. Grant, president van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen, zijn 82sten verjaardag. Reeds meer dan een halve eeuw is President Grant

een der Algemeene Autoriteiten der Kerk. Hij was goed in de twintig, toen hij als lid van den Raad der Twaalfen werd aangesteld.

Ofschoon 82 jaar oud, kan men Pres. Grant nog steeds aan zijn

lessenaar op het Kerkkantoor vinden, waar hij zijn dagelijkschen arbeid verricht. Ook onzerzijds gaan de oprechtste wenschen uit naar Pres. Grant met zijn 82sten geboortedag.

Najaarsconferentie.

De te Utrecht gehouden conferentie op 19 en 20 Nov. j.l. is een inspireerend geestelijk feest gebleken. Den Vrijdagavond daaraan voorafgaand konden zeer veel aanwezigen genieten van een *Boek van Mormonschouwspel*, geschreven en geleid door Zuster Jansje Copier, secretaresse der Genealogische Vereeniging der Zending. Het stuk bood een duidelijk inzicht in de waarde en inhoud van het *Boek van Mormon*.

Zaterdagavond 7 uur werd een ambtenaren(essen)-bijeenkomst ge-

houden, waarna de Utrechtsche O.O.V. voor een ontspanningsprogramma zorgde.

Zondagmorgen stond in het licht van Zondagsschool-Jeugdwerkconferentie. De middag- en avondbijeenkomst beteekenden voor alle aanwezigen opbouw.

Tijdens een door ongeveer 250 personen bijgewoonden plechtigen doopdienst werden 10 personen gedoopt, waarvan wij de namen nog nader zullen vermelden.

Het Haagsche district zal zijn najaarsconferentie houden op 10 en 11 December a.s. De vergaderingen zijn Zaterdagavond 7 uur voor alle ambtenaren(essen); Zondagmorgen 10.30 Zondagsschool-Jeugdwerkconferentie en 3 en 7 uur n.m. openbare bijeenkomsten.

„Sego“-Lelie (Vervolg van blz. 407)

men lang geleden in de wateren van een vroeger meer hadden gemaakt. Zij waren diep en zacht en zij rustte daar, koel in de zomerhitte en warm tijdens de winterkoude.

Doch haar zeemeeuw-vrienden misten haar. Zelfs heden zoeken ze nog op de heuvelen en volgen de vorens van den ploeg, terwijl ze tot elkander roepen: „Waar?“ „Waar?“ is Leawanna?“

Zwartveer liet vol schaamte het hoofd hangen over het mislukken van zijn plannen, doch vond troost in de gedachte, dat nu eindelijk toch zijn mededinger haar niet langer kon zien of hulp van haar ontvangen. Al zijn kennis aangaande de tooverkunst hadden hem geen wijsheid gegeven, want hierin was hij ook bedrogen.

Vroeg in het voorjaar, toen de zonnestralen van April over de vallei galoppeerden en de witbemaande paarden vanuit het land der sneeuwoevers, boorde Leawanna een teeren vinger door de bedekking. Ze was lichtgroen

door de lange gevangenschap, doch ze werd sterker en groener, naarmate ze een teere witte kelk in de zon ontvouwde. In het hart van de kelk waren purperen draden van haar gewond en bloedend hart. Spoedig waren er vele kelken met hun purperen hart. Zij vergaarden de zonneschijn en zonden dezen naar Leawanna, die den schijn weer verder doorzond naar de steeds dikker wordende bollen onder den grond, ten einde ze te bewaren voor haar beminde als voedsel, opdat hij en zijn volk daarvan zouden kunnen leven, totdat zij de hardnekkige woestijn zouden hebben overwonnen.

Toen nu de zeemeeuwen weder in hevig verlangen uitriepen: „Waar? Waar? is Leawanna“, fluisterden de sego-lilies tot de valleibriesjes, met stemmetjes zóo zacht, dat de zeemeeuwen het nooit konden hooren: „Zegt hun, briesjes, zegt den zeemeeuwen: „Hier, oh, hier in Leawanna. Ze slaapt onder de lelies, sego-lilies, kleine bloesems der woestijn“.

ONZE VRAGENHOEK

(Door middel van onzen Vragenhoek stellen wij de lezers van *De Ster* in de gelegenheid, leering op te doen uit de beantwoording derveler vragen, welke ons steeds bereiken. Het staat een ieder vrij, zijn bijdrage aan dezen Vragenhoek te geven. Waar het niet mogelijk mocht zijn, de vragen in deze rubriek op te nemen, zullen deze per afzonderlijk schrijven worden beantwoord. - De Redactie).

* * *

1. Hoe kan de mensch als vrij worden beschouwd om het goede of het kwade te kiezen, wanneer hij door de overerving der eerste zonde van Adam tot het kwade is voorbeschikt?

Antwoord: Deze vraag behelst een onjuist begrip van de eerste zonde. De val van Adam ontnam den mensch zijn vrijen wil niet, doch door zijn sterfelijkheid werd hem de gelegenheid gegeven, dezen te gebruiken. Door Adam's val werd de mensch in deze sterfelijke sfeer van goed en kwaad gebracht, waar hij verplicht is, zijn loopbaan te kiezen. Het is door deze keuze, dat menschenlijke groei en ontwikkeling werden mogelijk gemaakt.

4. Kan niet een louter belijding van Christus zalig maken? Waarom is lidmaatschap van uw Kerk noodzakelijk?

Antwoord: Een belijding van Christus alleen kan niet zalig maken. Zaligheid is gegrondvest op gehoorzaamheid aan de beginselen van het Evangelie, hetgeen beteekent het overwinnen van alles, wat tusschen ons en volmaaktheid staat.

Geloof, bekeering van zonden, doop door onderdompeling door behoorlijk geautoriseerde dienstknechten van God en het opleggen der handen voor de gave des

Heiligen Geestes zijn en waren immer de vereischten voor toetreding tot het Koninkrijk Gods. Wanneer geloof en toepassing van deze verordeningen gepaard gaan met werken, wordt de weg tot volmaaktheid geopend. De ware Kerk van Jezus Christus is alleen voorzien van de noodzakelijke organisatie en het gezag, om deze verordeningen te bedienen.

5. Welke houding neemt uw Kerk aan jegens de wetenschap en haar methoden? Verwelkomt u b.v. hoogere critiek?

Antwoord: De Kerk van Jezus Christus aanvaardt alle waarheden, ongeacht van welken oorsprong. De verheven waarde van waarheid wordt erkend en nieuwe feiten aangaande alle dingen zijn welkom. Deze houding wordt zeer duidelijk weergegeven in een Mormoonsche spreuk: „Een mensch kan in onwetendheid niet zalig worden” (dat is, onwetendheid van zaligmakende beginselen).

Leerzame hoogere critiek wordt door de Heiligen der laatste dagen verwelkomd. Zij aanvaardden evenwel niet iedere nieuwe hypothese of iedere voorgestelde theorie der wetenschap. Zij trachten duidelijk onderscheid te maken tusschen feiten en gevolgtrekkingen, en beweren, dat de eenige waardige critiek, hetzij uit den Bijbel of het menschenlijk bezit of geloof die is, welke naar waarheid zoekt.

NAAR NEW YORK

AFVAART VAN
HAMBURG - LE HAVRE - SOUTHAMPTON

De bekende Favorieten:

MANHATTAN

(A) 14 DECEMBER

WASHINGTON

(A) 28 DECEMBER

De Populaire „Presidenten”:

HARDING

(A) 7 DECEMBER

ROOSEVELT

(A) 21 DECEMBER

(A) Één dag later van Le Havre - 2 dagen later van Southampton

SLECHTS ÉÉN KLAS BEDIENING

Iederen Vrijdag, Londen direct naar New York.

Om den anderen Vrijdag van Liverpool via Belfast naar Boston en N.Y.

UNITED STATES LINES KANTOREN:

ROTTERDAM:
Atlantic-Huis,
Westplein

PARIJS:
10 R.Auber

LONDEN:
7 Haymarket,
38 Leaden hall str.

HAMBURG:
Ferdinandstr. 68